

مقایسه کیفیت زندگی، تنیدگی و سلامت روان در

معتادان و غیرمعتادان مبتلا به HIV و افراد سالم

Comparison of quality of life, stress and mental health of addicts and non-addicts affected by HIV and healthy individuals

تاریخ پذیرش: ۸۹/۳/۸

تاریخ دریافت: ۸۸/۶/۱۸

Katibaei J. PhD[✉], Hamidi H. PhD,
Yarian S. MSc, Ghanbari S. MSc,
Seyed Mousavi P. S. MSc

ژیلا کتبیابی^۱، هوشنگ حمیدی^۱،
سجاد یاریان^۲، سعید قنبری^۳، پریسا سادات سیدموسوی^۳

Abstract

Introduction: The purpose of this study was comparative analysis of the quality of life, stress and mental health in addicts and non addicts affected by HIV and healthy people.

Method: 30 addicts affected by HIV and 30 non addicts affected by HIV were selected from HIV patients' caring centers and 30 healthy people in Tehran's parks were selected by available sampling. Participants were evaluated by researcher-constructed questionnaire, *Peake* life events questionnaire and general health questionnaire. The results were analyzed by one-way ANOVA and HSD.

Results: Quality of life and mental health in addicts affected by HIV are lower than non addicts affected by HIV, and in non addicts affected by HIV are lower than healthy people. Also, the level of stress in addicts affected by HIV was higher than non addicts affected by HIV and in non addicts affected by HIV was higher than healthy people.

Conclusion: Diagnosis of HIV infection along with addiction, because of different reasons such as social labels, uncertainty of disease condition and the lack of definite cure can add more severe physical, psychological and social problems to patients' problems and pains.

Keywords: Addiction, HIV, Quality of Life, Stress, Mental Health

چکیده

مقدمه: هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی مقایسه‌ای کیفیت زندگی، تنیدگی و سلامت روان در معتادان و غیرمعتادان مبتلا به HIV و افراد سالم بود.

روش: ۳۰ معتاد مبتلا به HIV و ۳۰ غیرمعتاد مبتلا به HIV از مراکز مراقبت از بیماران HIV و ۳۰ فرد سالم از پارک‌های شهر تهران از طریق روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. نمونه‌ها با پرسش‌نامه محقق‌ساخته، پرسشنامه کیفیت زندگی، پرسشنامه رویدادهای زندگی پیکل و پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ) ارزیابی شدند. نتایج با استفاده از تحلیل واریانس تک متغیری و آزمون تعیینی توکی تحلیل شد.

یافته‌ها: کیفیت زندگی و سلامت روان در معتادان مبتلا به HIV پایین‌تر از غیرمعتادان مبتلا به HIV و در غیرمعتادان مبتلا به HIV پایین‌تر از افراد سالم بود. همچنین، میزان تنیدگی در معتادان مبتلا به HIV بالاتر از غیرمعتادان مبتلا به HIV و در غیرمعتادان مبتلا به HIV بالاتر از افراد سالم بود.

نتیجه‌گیری: تشخیص عفونت HIV در کنار اعتیاد، به دلایل مختلفی همچون برچسب‌های اجتماعی، نامعلوم بودن وضعیت بیماری و عدم درمان قطعی، می‌تواند مشکلات جسمانی، روانی و اجتماعی شدیدتری را به مشکلات و دردهای بیمار بیافزاید.

کلیدواژه‌ها: اعتیاد، ایدز، کیفیت زندگی، تنیدگی، سلامت روان

[✉]Corresponding Author: Department of Clinical Psychology, Faculty of Psychology & Educational Sciences, Allameh Tabatabaei University, Tehran, Iran
Email: jila.katibaei@yahoo.com

^۱ گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

^۲ گروه زیست‌شناسی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

^۳ گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

^۴ گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مقدمه

به دنبال آن عصبانیت و پریشانی حاد، اضطراب و علایم افسردگی رخ می‌دهد [۵]. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که برچسب بیماری و میزان اتفاقات منفی در زندگی، از عوامل مهم برای پیشگویی اختلال تبیدگی پس از ضربه در بیماران مبتلا به HIV است [۶]. همچنین در پژوهش دیگری مشاهده شد که تبیدگی‌های هیجانی در بیماران زن مبتلا به HIV، بیشتر از همتأیان سالم آنها است [۷].

کیفیت زندگی، درکی است که افراد از موقعیت‌شان در زندگی، در زمینه فرهنگی و سیستم‌های ارزشی دارند و با اهداف، آرزوها و استانداردهای آنها در ارتباط است [۸]. بنابراین می‌توان مجموعه‌ای از رفاه جسمی، روانی و اجتماعی که به سیله شخص یا گروهی از افراد درک می‌شود (مانند شادی، رضایت، افتخار، سلامتی، موقعت اقتصادی، فرصت‌های آموزشی و غیره) را تعریف مناسبی از کیفیت زندگی دانست [۹]. اعتیاد به مواد مخدر، به عنوان یک مساله زیستی- روانی- اجتماعی که ابعاد گوناگون زندگی فرد را تحت تاثیر قرار می‌دهد، وقتی با بیماری ایدز همراه باشد، بسیاری از مولفه‌های کیفیت زندگی را تخریب کرده و سطح کیفیت زندگی بیماران را پایین می‌آورد. کیفیت زندگی در معتادان تزریقی مبتلا به ایدز، پایین‌تر از افراد سالم و حتی پایین‌تر از افراد غیرمعتمدان مبتلا به ایدز است [۱۰]. همچنین، کیفیت زندگی بیماران مبتلا به HIV در مقایسه با افراد سالم پایین‌تر است [۱۱، ۱۲].

معتمادان مبتلا به HIV همراه مشکلات جسمانی ناشی از بیماری خود، به دلیل ماهیت مشکلات‌شان، از سلامت روان پایین‌تری نیز برخوردارند. در فرهنگ پزشکی، "احساس رضایت و بهبود روانی و تطابق کافی اجتماعی با موازین مورد قبول هرجامعه" به عنوان تعریفی برای "سلامت روان" مطرح می‌کنند [۱۳]. تحقیقات زیادی نشان می‌دهند که اختلال‌های روانی از جمله افسردگی، اضطراب و غیره در معتادانی که مبتلا به HIV هستند، نسبت به افراد سالم از شیوع بالاتری برخوردار است. بالا رفتن اختلال‌های روانی و پایین آمدن سلامت روانی، با افزایش مصرف مواد مخدر و خطر HIV رابطه مستقیم دارد [۱۴، ۱۵].

هدف از انجام این پژوهش، بررسی مقایسه‌ای کیفیت زندگی، میزان تبیدگی و سلامت روانی افراد معتاد مبتلا به HIV و افراد غیرمعتمدان مبتلا به این ویروس، با افراد سالم بود.

روش

این پژوهش از نوع علمی- مقایسه‌ای (پس‌رویدادی) است. جامعه آماری کلیه مردان معتاد مبتلا به HIV. غیرمعتمدان مبتلا به HIV و سالم ۲۵-۵۴ ساله شهر تهران بودند. با توجه به مشکلات دست‌یابی به بیماران مبتلا به HIV، نمونه پژوهش از بین نمونه‌های در دسترس در مراکز مراقبت از بیماران HIV انتخاب

امروزه عفونت HIV/ایdz به عنوان یکی از شایع‌ترین بیماری‌ها در سطح جهان به شمار می‌آید، به طوری که در بیشتر جوامع بودجه‌های کلانی برای پیشگیری از این بیماری هولناک صرف می‌شود و کمتر کشوری را می‌توان یافت که موارد جدید آلودگی به این ویروس را گزارش نکرده باشد. عفونت HIV، ناشی از ویروسی است که از طریق خون، ترشح واژنی و شیر مادر منتقل می‌شود. ویروس HIV به سیستم ایمنی بدن حمله می‌کند. به مرور زمان، این ویروس سیستم ایمنی را به قدری ضعیف می‌کند که دیگر نمی‌تواند بدن را در برابر بیماری محافظت کند و این همان عفونت پیشرفتی ویروس HIV، یعنی بیماری کشنده ایدز است. این بیماری دارای عالی‌می چون تورم غدد لنفاوی، تب و عرق شبانه، خستگی عمومی، لاغری، اسهال، ضایعات معمول پوستی، خارش، تمایل به خونریزی، سرفه و تنگی نفس است [۱]. از دیدگاه روان‌شناختی، افراد مبتلا به این عفونت با محدودیت‌های زیادی در محیط اجتماعی و فرهنگی رویه‌رو هستند. این افراد با تجربه‌هایی مواجه می‌شوند که اغلب تبیدگی‌زاست. پیامدهای وحیم اجتماعی و روان‌شناختی ناشی از تشخیص ایدز در بیماران مبتلا به HIV نیز به عنوان عامل مهمی در گسترش این عفونت یاد می‌شود [۲، ۳].

اعتیاد به مواد مخدر، یکی از مسائل مهم در هر جامعه و از گسترده‌ترین عوامل خطرناک در سلامتی است که می‌توان آن را از منظر عوامل زیست‌شناختی، روان‌شناختی و اجتماعی بررسی کرد. از سوی دیگر با وجود تمام اقدامات و تدبیر پیشگیرانه، تعییر شکل الگوی مصرف مواد مخدر از تدخین به تزریق، منجر به رشد لجام‌گسیخته بیماری ایدز شده است. مسئله تنها محدود به مصرف مواد مخدر بین مصرف‌کنندگان نمی‌شود. ایدز و اعتیاد به مواد مخدر، رابطه تنگاتنگی با یکدیگر دارند. این ارتباط به صورت انتقال مستقیم HIV، در زمانی که مایعات عفونی بدن فرد مبتلا (خون، ترشحات مهبلی، منی، ترشحات قبل از انزال و شیر مادر) با خون یا غشای مخاطی فرد دیگر تماس پیدا می‌کند، است؛ یا به صورت غیرمستقیم است، به این معنی که مصرف مواد باعث ناتوانی در تفکر، برنامه‌ریزی و اختلال در قضاوت می‌شود که این امر موجب افزایش رفتارهای پر خطر جنسی شده و به دنبال آن احتمال افزایش آلودگی به ویروس HIV را به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌دهد.

پژوهش‌ها نشان می‌دهد که به لحاظ روان‌شناختی، تشخیص HIV در مبتلایان، اغلب تبیدگی‌زاست و کیفیت زندگی و سلامت روانی آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد [۴]. تبیدگی و اشتغال فکری در مورد بیماری ایدز می‌تواند به سرعت فرد را به کام مرگ فرو برد. پاسخ طبیعی به تبیدگی در زمان تشخیص بیماری، به صورت بی‌اعتقادی، کرختی و انکار دیده می‌شود که دوره ۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۹

وسيعی برای تشخيص اختلالات خفیف روانی به کار گرفته شده و به صورت فرم‌های ۲۸، ۳۰، ۶۰ و ۱۲ سئوالی وجود دارد. فرم ۲۸ سئوالی این مزیت را دارد که برای تمامی افراد جامعه طراحی شده است. پرسشنامه سلامت عمومی شامل چهار مقیاس عالیم بدنی، اضطراب، نارساکنشوری اجتماعی و افسردگی است. ویلیامز، گلدبرگ و ماری مطالعات گذشته را فراتحلیل کرده و نشان دادند که متوسط حساسیت پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سئوالی بین ۰/۷۷ تا ۰/۸۰ و متوسط پیزگی آن ۰/۸۲ است.

همچنین در تاج و همکاران ضریب اعتبار این پرسشنامه را با روش آلفای کرونباخ برای کل آزمون و خرد مقیاس‌های آن به ترتیب ۰/۸۹، ۰/۷۶، ۰/۸۰ و ۰/۵۰ و ۰/۸۵ گزارش کردند [۱۸]. هرچه نمرات فرد در چهار مولفه این آزمون پایین‌تر باشد، سلامت روان بیشتر است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها افزون بر استفاده از روش‌های آمار توصیفی از روش‌های آمار استنباطی، تحلیل واریانس تک متغیری و آزمون تعقیبی توکی استفاده شد.

یافته‌ها

سن آزمودنی‌ها ۲۵ تا ۵۴ سال و بالاترین فراوانی با ۴۱/۱٪ مربوط به افراد ۳۵ تا ۴۴ سال بود. ۳۷/۸٪ افراد دیپلم، ۱۷/۸٪ بالاتر از دیپلم و مابقی پایین‌تر از دیپلم بودند. مدت ابتلاء به HIV ۱ تا ۵ سال بود و افرادی که ۲ سال از ابتلاء آنها می‌گذشت با ۱۶/۶٪ بالاترین میزان افراد مبتلا را تشکیل دادند. در متغیر کیفیت زندگی، بالاترین سطح کیفیت زندگی در گروه افراد سالم و پایین‌ترین سطح کیفیت زندگی در گروه معتادان مبتلا به HIV دیده شد (جدول ۱).

جدول ۱) شاخص‌های آماری کیفیت زندگی، تبیینگی و سلامت روان در سه گروه نمونه

شاخص ← متغیر ↓	گروه میانگین استاندارد	انحراف خطای استاندارد	میانگین استاندارد	میانگین متغیر ↓
	۱/۲۸	۷/۰۵	۲۳/۲۳	HIV معتاد
	۱	۵/۵	۵۴/۱۳	HIV غیرمعتاد
	۰/۹	۴/۹۴	۷۶/۷۶	سالم
تبیینگی	۲/۴۲	۱۳/۰۲	۱۱۷/۱	HIV معتاد
	۲/۱۹	۱۲	۸۲/۵۶	HIV غیرمعتاد
	۳/۸	۲۰/۴۶	۴۸/۷۹	سالم
سلامت	۱/۵۳	۸/۳۷	۹۷/۱۳	HIV معتاد
	۲/۳۷	۱۳/۰۱	۷۷/۷۶	HIV غیرمعتاد
روان	۰/۸۵	۴/۶۷	۴۴/۹	سالم

نسبت F محاسبه شده با درجات آزادی ۲ و ۸۹ در سطح ۰/۰۵ برای تمامی متغیرهای پژوهش بزرگتر از F جدول با همین

شدن. گروه سالم نیز از نمونه‌های در دسترس در پارک‌های شهر تهران و با تکیه بر همانندبودن متغیرهای جمعیت‌شناختی با گروه نمونه وارد پژوهش شدند. حجم نمونه برای هر یک از گروه‌ها ۳۰ نفر و در مجموع ۹۰ نفر بود.

پرسشنامه محقق‌ساخته مشخصات فردی: این فرم شامل اطلاعاتی درباره سن، وضعیت تأهل، تحصیلات، وضعیت مالی و طول مدت ابتلاء بود.

پرسشنامه کیفیت زندگی (SF-36): ابزار مناسبی برای ادراک افراد از سلامتی خود است که توسط سازمان بین‌المللی بررسی کیفیت زندگی تهیه شده و شامل ۳۶ سؤال در دو حیطه اصلی جسمی و روانی است. پرسشنامه کیفیت زندگی دارای هشت خرد مقیاس مرتبط با سلامت شامل عملکرد جسمانی، درد بدنی، عملکرد پایین، سلامت عمومی، سرزندگی، عملکرد اجتماعی، نقش هیجانی و سلامت روانی است. پژوهش‌ها در مورد کیفیت زندگی نشان می‌دهد که این پرسشنامه از اعتبار و روایی بالای برخوردار است. برایزیر در پژوهشی ضریب اعتبار آن را در همه ابعاد به غیر از عملکرد اجتماعی ۰/۷۵ به بالا به دست آورد. همچنین مک‌هورنی روایی پرسشنامه مذکور را از ۰/۷ به بالا گزارش کرده است. در ایران منتظری و همکاران اعتبار و روایی این پرسشنامه را روی ۴۱۶۳ نفر در رد سالی ۱۵ سال به بالا ارزیابی کردند که ضریب اعتبار در هفت بعد از ۰/۷۷ تا ۰/۹۵ و در سرزندگی ۰/۶۵ بود. در مجموع یافته‌ها نشان می‌دهد که نسخه ایرانی این پرسشنامه ابزار مناسبی برای اندازه‌گیری کیفیت زندگی است [۱۶].

پرسشنامه رویدادهای زندگی پیکل: ابزاری برای بررسی میزان تبیینگی است. این پرسشنامه شامل ۶۱ رویداد زندگی است که آزمودنی رویدادهایی را که شخصاً تجربه کرده علامت زده و سپس به هر رویدادی که طی دو سال منتهی به مطالعه تجربه کرده در دو ستون از نظر میزان تبیینگی بین ۰ تا ۲۰ نمره می‌دهد. براساس ملاحظات فرهنگی و تعبیراتی که مهاجر و همکاران در این پرسشنامه داده‌اند، رویدادهای بمباران هوایی شهر، اعتیاد یک عضو خانواده، نازایی و مشکل در روابط جنسی با همسر به پرسشنامه اضافه شد و در نهایت، تعداد رویدادها به ۶۵ مورد رسید که به صور تصادفی ردیف شدند. در پژوهش حاضر از فرم حسینی قدمگاهی [۱۷] با به کارگیری یک مقیاس لیکرت ۴ درجه‌ای برای اندازه‌گیری نگرانی ناشی از هر رویداد استفاده شد حسینی قدمگاهی این مقیاس را برای ارزیابی میزان تبیینگی در بیماران قلبی - کرونری به کار برد و از طریق بازآزمایی، ضریب اعتبار در تعداد رویدادها ۰/۷۲ و میزان تبیینگی تجربه شده نیز ۰/۷۲ به دست آمده است.

پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ): برای سنجش سلامت روان استفاده شد. این پرسشنامه توسط گلدبرگ ساخته و به طور

تفاوت معنی‌داری وجود داشت. به این معنی که سطوح کیفیت زندگی و سلامت روان در معتادان مبتلا به HIV، پایین‌تر از غیرمعتادان HIV و در غیرمعتادان مبتلا به HIV، پایین‌تر از افراد سالم بود. از سوی دیگر، میزان تنبیدگی در معتادان مبتلا به HIV، بالاتر از غیرمعتادان مبتلا به HIV و همین‌طور در غیرمعتادان مبتلا به HIV، بالاتر از افراد سالم بود. همچنین، سطح کیفیت زندگی در معتادان مبتلا به HIV، پایین‌تر از غیرمعتادان مبتلا به HIV و در غیرمعتادان مبتلا به HIV، پایین‌تر از افراد سالم بود. این یافته با نتایج پژوهش‌های پیشین در این راستا همسو است [۱۰، ۱۶، ۱۹]. همچنین پژوهش بورجین و همکاران نشان داد که کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به HIV در مقایسه با افراد سالم پایین‌تر است. شواهد زیادی وجود دارد که اعتیاد به تهایی تاثیرات منفی فزاینده‌ای بر کیفیت زندگی افراد سالم دارد. این مشکلات در بیماران مبتلا به HIV فراوانی بیشتری دارد [۲]. اعتیاد همراه با عفونت HIV، کیفیت زندگی فرد را تحت تاثیر قرار می‌دهد. بیمار قادر به انجام امور روزمره مانند پیاده‌روی، حمل اجسام و کارهای روزانه نیست. همچنین روابط معمول با خانواده، دولستان و همکاران خود را ندارد یا در انجام آن با مشکلات فراوان مواجه می‌شود. این افراد در زندگی خود خستگی، اضطراب، ترس و درد بدنی بیشتری را تجربه می‌کنند.

میزان تنبیدگی در معتادان مبتلا به HIV بیشتر از غیرمعتادان مبتلا به HIV و همچنین میزان تنبیدگی در غیرمعتادان مبتلا به HIV بیشتر از افراد سالم بود. این یافته نیز با نتایج پیشین همسو است [۶، ۷]. بروز عوامل تنبیدگی‌زا و انفاقات ناگوار در زندگی افراد، باعث تغییرات فیزیولوژیک در فرد می‌شود و با میزان بالای از هormون‌ها مانند، اپی‌نفرین، نوراپی‌نفرین و کورتیزول رابطه دارد. در نتیجه حضور این هormون‌ها باعث تضعیف دستگاه ایمنی و بروز بیماری‌های عفونی مانند ایدز در فرد می‌شود. از سوی دیگر، تشخیص عفونت HIV در مبتلایان، اغلب تنبیدگی‌زا است و تمام جوانب زندگی آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد. همچنین اعتیاد به مواد مخدر تنبیدگی در مبتلایان ایجاد می‌کند، به طوری که امروزه بسیاری از خانواده‌ها، مستقیم یا غیرمستقیم با این مسایل درگیری‌بوده و تنبیدگی زیادی را تحمل می‌کنند.

سطح سلامت روان در معتادان مبتلا به HIV، پایین‌تر از غیرمعتادان مبتلا به HIV و در غیرمعتادان مبتلا به HIV پایین‌تر از افراد سالم بود. این یافته‌ها با نتایج دیگر پژوهش‌ها [۱۰، ۱۴] که بیان کردند معتادان تزریقی مبتلا به HIV، سلامت روان کمتری نسبت به غیرمعتادان مبتلا به HIV و افراد سالم دارند، همخوانی دارد. همچنین براساس یافته‌های دویجه‌ی و همکاران [۳] و تاستر [۱۵]، بیماران مبتلا به HIV سلامت روان پایین‌تری نسبت به افراد سالم دارند.

درجات آزادی بود. پس تفاوت کیفیت زندگی، تنبیدگی و سلامت روان در گروه معتادان مبتلا به HIV، غیرمعتادان مبتلا به HIV و افراد سالم در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار بود (جدول ۲).

جدول ۲) نتایج تحلیل واریانس یک متغیری (ANOVA) برای کیفیت زندگی، تنبیدگی و سلامت روان

متغیرها	F	واریانس	مجموع میانگین	درجه حریض	شاخص ←	
					مجذورات آزادی	مجذورات
کیفیت زندگی	۲۱۴/۴۷	۲	۳۲۸/۹۵	۳۲۸/۹۵	بین گروهی	کیفیت زندگی
	*۱۲/۵۹	۸۷	۳۲/۲	۳۲/۲	درون گروهی	
	-	۸۹	۳۶۱/۱۵	۳۶۱/۱۵	کل	
تبیدگی	۳۳۸/۱۳	۲	۶۶۴/۲۷	۶۶۴/۲۷	بین گروهی	تبیدگی
	*۱۴/۲۵	۸۷	۲۶۵/۸۱	۲۶۵/۸۱	درون گروهی	
	-	۸۹	۹۲۹/۰۸	۹۲۹/۰۸	کل	
سلامت روان	۲۰۹/۰۳	۲	۴۱۸/۰۶	۴۱۸/۰۶	بین گروهی	سلامت روان
	*۱۵/۱۰	۸۷/۱۲	۷۹/۵۳	۷۹/۵۳	درون گروهی	
	-	۸۹	۴۹۷/۵۹	۴۹۷/۵۹	کل	

** معنی‌دار در سطح ۰/۰۵

با توجه به معنی‌داری تفاوت‌ها در سطح ۰/۰۵ از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. بین میانگین تمام گروه‌ها در هر سه متغیر کیفیت زندگی، تبیدگی و سلامت روان در سطح ۰/۰۵ تفاوت معنی‌دار وجود داشت. کیفیت زندگی و سلامت روان در معتادان مبتلا به HIV پایین‌تر از غیرمعتادان مبتلا به HIV و در غیرمعتادان مبتلا به HIV پایین‌تر از افراد سالم بود. همچنین، میزان تبیدگی در معتادان مبتلا به HIV بالاتر از HIV بالاتر از غیرمعتادان مبتلا به HIV بالاتر از افراد سالم بود (جدول ۳).

جدول ۳) نتایج آزمون تعقیبی توکی برای بررسی دو به دو تفاوت میانگین متغیرهای کیفیت زندگی، تبیدگی و سلامت روان در سه گروه نمونه

متغیرها ↓	خطای استاندارد	سالم HIV	غيرمعتاد HIV	معتاد HIV	شاخص ←	
					کیفیت زندگی	تبیدگی
کیفیت زندگی	۱/۳۸	۸/۲	۶/۱	۱۴/۳	معتاد HIV	غيرمعتاد HIV
	-	۳۱/۶۸	۳۴/۵۳	۴/۰۵	معتاد HIV	غيرمعتاد HIV
تبیدگی	۴/۰۵	۱۹/۳۶	۱۹/۳۶	۵۲/۲۳	معتاد HIV	غيرمعتاد HIV
	-	۳۲/۸۷	۶۱/۷۷	۳۲/۸۷	معتاد HIV	غيرمعتاد HIV
سلامت روان	۲/۴۱	۱۹/۳۶	۱۹/۳۶	۱۹/۳۶	معتاد HIV	غيرمعتاد HIV
	-	۶۱/۷۷	۳۲/۸۷	۶۱/۷۷	معتاد HIV	غيرمعتاد HIV

معنی‌داری همه موارد در سطح ۰/۰۵

بحث

بین سطوح کیفیت زندگی، میزان تبیدگی و سلامت روان در مبتلایان مبتلا به HIV، غیرمعتادان مبتلا به HIV و افراد سالم

- psychiatry. AIDS Reader. 2000;10(1):11-5.
- 6- Kertez G. Homeless chronic and health related quality of life project orials among adult with addiction. Med Care. 2005;43(6):576-85.
- 7- Gwen SV. Emotion distress in women with symptomatic HIV disease. Ment Health Nurs. 1998;19(2):173-8.
- 8- Barbotte E, Guillemin F, Chau N. Prevalence of impairments, disabilities, handicaps and quality of life in general population: Review of recent literature. Bull World Health Organ. 2001;79(11):1042-56.
- 9- Park J, Park K. Park's textbook of prevention and social medicine. 15th ed. India: LTR; 1995.
- 10- Preau M, Spire B. Health related quality of life among both current and former injection drug users who are HIV infected. Drug Alcohol Depend. 2007;36(2,3):175-82.
- 11- Burgeyne WR, Rouke BS, Behrens MD. Long-term quality of life outcomes among adults living with HIV in the hart era: The interplay of changes in clinical factors and symptom profile. AIDS Behav. 2004;8(2):151-63.
- 12- Phaladze NA, Human S. Quality of life the concept of living with HIV/AIDS in sub Saharan Africa. Tnurs School. 2005;37(2):120-6.
- 13- Porafkari N. Culture psychology and psychiatry. Tehran: Frhang Publication; 2001. [Persian]
- 14- Kidorf M. Prevalence of psychiatric and substance use disorder in opioid abusers in a community syringe exchange program. Drug Alcohol Depend. 2004;24(2):15-22.
- 15- Tostes MA. The quality of life in HIV infected women is associated with morality. AIDS Care. 2004;16(1):177-86.
- 16- Nezhad-Naderi S. Psychiatric review of symptoms and quality of life among addicts, addicts with AIDS and healthy people in Kerman [dissertation]. Qazvin: Imam University; 2007. [Persian]
- 17- Hosayni-Ghadamgahi J. Quality of social relationships, the amount of stress and coping strategies in patients with coronary heart [dissertation]. Tehran: Iran University; 1997. [Persian]
- 18- Dortsaj F. Comparison of the effectiveness of mental health education, skills of expression and social skills training to improve the mental health of secondary school students and its impact on academic performance. Tabatabaei Univ Psychol J. 2006;1(3):121-45. [Persian]
- 19- Varwerk MT, Gaal EA. Psychological distress and quality of life in drug using and non-drug using HIV infected women. Eur J Public Health. 2001;11(1):109-15.

عفونت HIV و به دنبال آن بیماری کشنده ایدز، پیامدهای روانی فراوانی برای مبتلایان دربی دارد، به طوری که شیوع اختلالات روانی گسترده در زندگی افراد مبتلا، بین ۳۰ تا ۶۰٪ گزارش شده است. از سوی دیگر، اعتیاد به طور مشخص سلامت جسمانی و روانی فرد را دچار اختلال کرده و شیوع اختلالات روانی مختلف مثل افسردگی و اضطراب مزمن در افراد ایجاد می‌کند.

نتیجه‌گیری

تشخیص عفونت HIV در کار اعتیاد، به دلایل مختلفی همچون ننگ اجتماعی، نامعلوم بودن وضعیت بیماری و درمان قطعی، باعث به وجود آمدن مشکلات جسمانی، روانی و اجتماعی شدیدتری برای فرد گرفتار می‌شود. با وجود کیفیت زندگی و سلامت روانی پایین و همچنین تبیض‌گاهی‌های متعدد در افراد معتاد و غیرمعتمد مبتلا به HIV، مداخلات روان‌شناختی امری حیاتی محسوب می‌شود. درمان‌های زیستی این افراد، همچون سمزدایی و درمان دارویی راه حل نهایی برای درمان آنها نیست؛ بلکه در کنار آن، آشنایی با مشکلات روان‌شناختی این افراد و رفع آنها می‌تواند پیش‌آگهی خوبی برای درمان باشد.

منابع

- 1- Dezhkam MR. New knowledge about AIDS: AIDS (disease or crime). Tehran: Dezh Publication; 2001. [Persian]
- 2- Smith WK, Larson JM. Quality of life assessment by adult substance abusers receiving publicly funded treatment HIV Massachusetts. Am J Drug Alcohol Abuse. 2003;1(12):289-312.
- 3- Douaihy A, Singh N. Factors affecting quality of life in patient with HIV infection. AIDS Read. 2001;11(9):622-90.
- 4- Howland C, Storm S. Negative life events: Risk to health-related quality of life in children and youth with HIV infection. J Assoc Nurses AIDS Care. 2007;18(1):3-11.
- 5- Golden Berg D, Brian A, Boyle MD. HIV and